

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. dubna 2022 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Pavrovského a soudců JUDr. Jany Kantorové a Mgr. Jana Kadlece odvolání **obžalovaného M. T.** a **státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze** podané v neprospěch obžalovaných M. T., P. B., M. R., K. L., V. S., M. T. a P. O. proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 12. 2021, sp. zn. 2 T 9/2019 a rozhodl

takto:

I. Z podnětu odvolání státní zástupkyně se podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek ohledně obžalovaných M. R., K. L., V. S., M. T. a P. O. v celém výroku o trestu **zrušuje.**

Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vině a výroku o náhradě škody se

odsuzují

obžalovaný M. R., narozený ... v Sokolově podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti (5) let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 240 celých denních sazeb ve výši denní sazby 2 500 Kč, celkem tedy 600 000 Kč.

Obžalovaný K. L., narozený ... v Duchcově podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Obžalovaný V. S., narozený ... v Teplicích podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti (5) let.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 300 celých denních sazeb ve výši denní sazby 2 000 Kč, celkem tedy 600 000 Kč.

Podle § 68 odst. 5, věty druhé tr. zákoníku může být peněžitý trest zaplacen v pravidelných měsíčních splátkách v minimální výši 15 000 Kč, přičemž výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Obžalovaný M. T., narozený ... v Praze 4 podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Obžalovaný P. O., narozený ... v Ústí nad Labem podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) let a šesti (6) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Současně se podle § 43 odst. 2 tr. ř. zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 6. 11. 2019, sp. zn. 4 T 1/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II. Odvolání obžalovaného M. T. a státní zástupkyně podané v neprospěch obžalovaných M. T. a P. B. se podle § 256 tr. ř. **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 12. 2021, sp. zn. 2 T 9/2019, bylo rozhodnuto tak, že podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku byly zrušeny ve vztahu k obžalovanému M. T. výroky o vině pod body I, II, III, V, VII a VIII, z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 3. 2018, sp. zn. 50 T 11/2013, všechny výroky o trestu z tohoto rozsudku, z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 2. 2020, sp. zn. 3 To 16/2019, a výrok o uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2021, sp. zn. 7 Tdo 717/2021, jakož i další výroky, které mají v uvedených výrocích o vině svůj podklad, a ve vztahu k obžalovanému P. B. výroky o vině pod body I, II, III a IV, a z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 3. 2018, sp. zn. 50 T 11/2013, všechny výroky o trestu z tohoto rozsudku, z rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 2. 2020, sp. zn. 3 To 16/2019, jakož i další výroky, které mají v uvedených výrocích o vině svůj podklad, a znovu bylo rozhodnuto, tak,

že byli uznáni vinnými obžalovaní M. T. skutky pod v body I. (5-7, 7-25, 28, 31, 32, 36), IV., V., VI. a VIII., IX a X., P. B. skutky pod body I. (1-41), IV., V., VI. a VIII., M. R. skutky pod bodem II. (1-14, 16-17, 19-25, 27-34, 38-40, 42, 45-47, 49-52, 55-56), K. L. skutky pod bodem II. (1-56), V. S. skutky pod bodem II. (1-56), M. T. skutky pod bodem II. (1-56), a obžalovaný P. O. skutky pod bodem III. (1-24), kvalifikovanými jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

2. Za to byl obžalovanému M. T. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 45 odst. 1 tr. zákoníku uložen společný trest odnětí svobody v trvání 7 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest ve výměře 500 denních sazeb při výši denní sazby 2 000 Kč, celkem 1 000 000 Kč a podle § 71 odst. 1 tr. zákoníku trest propadnutí náhradní hodnoty, a to
 - a) zajištěných finančních prostředků
 - na účtu č. 2107676587/2700 vedeném u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s., ve výši 143 741,01 Kč,
 - na účtu č. 2107693897/2700 vedeném u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s., ve výši 728,40 EUR,
 - b) finanční hotovosti ve výši 166 000 Kč, 3 990 eur a 2 056 USD zajištěné při domovní prohlídce v domě na adrese Zelená 80, Málkov,
 - c) směnky na částku ve výši 100 000 Kč, vystavené dne 27. 4. 2009 Jaroslavem Vovesem ve prospěch obžalovaného,
 - d) směnky na částku ve výši 30 000 Kč, vystavené dne 22. 4. 2011 Jiřím Felgenhauerem ve prospěch obžalovaného,
 - e) směnky na částku ve výši 600 000 Kč, vystavené dne 31. 8. 2010 Janem Novosadem ve prospěch obžalovaného,
 - f) věcí zajištěných při domovní prohlídce v domě na adrese Zelená 80, Málkov, a to
 - dvou mincí ze žlutého kovu a dvou destiček ze žlutého kovu (stopa č. 10),
 - notebooku zn. Asus v.č. A90AAS368004 se zdrojem (stopa č. 9),
 - notebooku Lenovo Ideapad S10-3 v.č. S/N: QB02917983 (stopa č. 16),
 - mobilního telefonu Nokia 6020 (stopa č. 7/1),
 - mobilního telefonu Nokia 1800 včetně SIM (stopa č. 7/2),
 - mobilního telefonu Nokia 1800 včetně SIM (stopa č. 7/3),
 - mobilního telefonu Vodafone 246 včetně SIM (stopa č. 11),
 - mobilního telefonu BlackBerry 9800 včetně SIM a SD karty (stopa č. 13),
 - mobilního telefonu Nokia C1-01 včetně SIM a SD karty (stopa č. 14/10),
 - mobilního telefonu HTC včetně SIM a SD karty (stopa č. 14/11),
 - g) věcí zajištěných při prohlídce jiných prostor osobního automobilu VW Caravelle, RZ: 2AH 3063, a to
 - mobilního telefonu Nokia X3 včetně SIM a SD karty (stopa č. 3),
 - digitální videokamery JVC Everio 60 GB model GZ-MG630SE (stopa č. 8).
3. Obžalovanému P. B. byl za tento zločin a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 14. 3. 2016, sp. zn. 4 T 121/2015, podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 45 odst. 1 tr. zákoníku uložen souhrnný společný trest odnětí svobody v trvání 7 let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 71 odst. 1 tr. zákoníku mu byl uložen trest propadnutí náhradní hodnoty, a to notebooku Acer v.č. LXPHP02133004070822000 včetně adaptéru (stopa č. 1) a mobilního telefonu Samsung S2 včetně SIM O2 a SD karty (stopa č. 2). Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových

vozidel na dobu 2 let. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 14. 3. 2016, sp. zn. 4 T 121/2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

4. Obžalovaný M. R. byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 let. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb při výši denní sazby 3 000 Kč, to je 300 000 Kč.
5. Obžalovanému K. L. byl za podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb při výši denní sazby 4 000 Kč, celkem 400 000 Kč.
6. Obžalovanému V. S. byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 5 (pěti) let. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb při výši denní sazby 3 000 Kč, celkem 300 000 Kč.
7. Obžalovaný M. T. byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 let. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest ve výměře 150 denních sazeb při výši denní sazby 4 000 Kč, celkem 600 000 Kč.
8. Obžalovanému P. O. byl za tento zločin, a za sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, pro který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 6. 11. 2019, sp. zn. 4 T 1/2019, podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) a § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest ve výměře 150 denních sazeb při výši denní sazby 1 300 Kč, celkem 195 000 Kč. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku mu byla uložena povinnost ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 6. 11. 2019, sp. zn. 4 T 1/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
9. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému P. O. uložena povinnost zaplatit poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Ústecký kraj, IČ: 72080043, se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 61, na náhradě majetkové škody částku 3 987 267,82 Kč.
10. Podle skutkových zjištění soudu I. stupně se obžalovaní trestné činné dopustili ve stručnosti tak, že

I. obžalovaní M. T. a P. B. spolu s P. D., nar. ...v Teplicích, jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, a V. Š., nar. ... v Plzni, zemř. dne 9. 10. 2020, dopustili tak, že nejméně v době od 6. 10. 2010 do 16. 3. 2011 v úmyslu zkrátit spotřební daň a daň z přidané hodnoty dováželi z Rakouska do České republiky minerální olej, formálně označené kódem nomenklatury 2710 19 99, který však měl shodné nebo téměř shodné parametry jako motorová nafta, a tento minerální olej po té uváděli na tuzemský trh s pohonnými hmotami jako motorovou naftu, která je naproti deklarovanému minerálnímu oleji předmětem spotřební daně ve smyslu § 45 odst. 3 písm. d), odst. 4 zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, přičemž konkrétně minerální olej formálně odebírali od společnosti A NAFTA Produktion GmbH, Steinabrücklerstrasse, Wöllersdorf, Rakousko prostřednictvím různých, zejména rumunských společností, a do České republiky byl dovážen v plastových nádobách o objemu 1 000 litrů, tzv. kostkách, naložených na oplachtovaných návěsech vozidel slovenských dopravců ADOS LOGISTIC, IČ: 36734951, se sídlem Tatranská 3/1062, Stará Lubovňa, AUTODOPRAVA Radovan Mikulášik, IČ: 3740490664, se sídlem Závodníkova 2, Lužianky, AGRO-TRANS s. r. o., IČ: 36048798, se sídlem gen. Viesta 1103/4, Revúca, a JURTA spol. s r. o., IČ: 36654914, se sídlem ulica Mieru 1, Komárno, do areálu Báňských staveb Most – FORTUNA Komořany, ul. Třebošická v Komořanech u Mostu, patřícího společnosti Kongresové centrum ILF a. s., jehož část měla pronajatou společnost PETRUOIL s. r. o., IČ: 64053059, se sídlem Tolstého 451, Teplice, odkud byla část minerálního oleje, označeného již jako motorová nafta, cisternami společnosti PETRUOIL s. r. o. dodávána na čerpací stanice, provozované touto společností, a část byla přepravována do skladu pohonných hmot v areálu společnosti DOMES BYLANY s. r. o. v Bylanech u Mostu, jehož část využívala společnost TM-komodity s. r. o., IČ: 24668133, se sídlem Počernická 168, Praha 10, personálně ovládaná obžalovaným M. T., a následně byl dovezený minerální olej distribuován jako motorová nafta společnosti TM-komodity s. r. o., přičemž do volného daňového oběhu v České republice byl jako motorová nafta uváděn nejprve prostřednictvím společností MERKAS s. r. o., IČ: 29208645, se sídlem Elgartova 497/12, Brno – Husovice a GENTLING s. r. o., IČ: 24741710, se sídlem Vyšehradská 1349/2, Praha 28, personálně ovládanými obžalovaným P. B. a P. D., nebo v několika níže uvedených případech společnostmi ADOCHEM s. r. o., IČ: 247 17 185, TOMO TANK s. r. o., IČ: 60617918, a NAXIA Company s. r. o., IČ: 27120821, fakticky ovládaných obžalovanými, přičemž tyto společnosti vykazovaly minerální olej účelově jako motorovou naftu pocházející od společností ČEPRO a. s. nebo BD-OIL s. r. o., přestože s těmito společnostmi ve skutečnosti nikdy neobchodovaly, a na základě účelově vystavených účetních dokladů ho dále prodávaly jako motorovou naftu společností PETRUOIL s. r. o. a G.S.X s. r. o., IČ: 28993128, se sídlem Pražská 3226, Teplice, řízeným obžalovaným P. B. a P. D., konkrétně společnost G.S.X. s. r. o. minerální olej jako motorovou naftu prodávala společnosti PETRUOIL s. r. o., a ta dále společnosti TM-komodity s. r. o., řízené obžalovaným M. T., R. V., IČ: 64019241, se sídlem Vroutek, Husova 469, a společností PARADISE PLUS s. r. o., IČ: 28707362, se sídlem Litvínov 1, Vodní 874, a v souvislosti s uvedenými realizovanými obchody s minerálním olejem nesplnily společnosti MERKAS s. r. o., GENTLING s. r. o., ADOCHEM s. r. o., TOMO TANK s. r. o. a NAXIA Company s. r. o. jednak podle § 45 odst. 4 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, povinnost přiznat a odvést příslušnému celnímu úřadu spotřební daň, neboť minerální olej přivezly a prodaly k pohonu motorů, a dále podle §§ 21, 36, 37 a 108 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, povinnost přiznat a příslušnému finančnímu úřadu odvést daň z přidané hodnoty, neboť jako první daňový subjekt minerální olej pořízený z jiného členského státu Evropské unie dodaly na tuzemský trh jako motorovou naftu, přičemž konkrétní podíl jednotlivých osob na uvedené trestné činnosti spočíval v tom, že obžalovaný P. B. a P. D. zajišťovali stočení dovezeného minerálního oleje v areálu Báňských staveb Most - FORTUNA Komořany, jeho následnou přepravu a distribuci cisternami společnosti PETRUOIL s. r. o., když jimi řízené společnosti PETRUOIL s. r. o. a G.S.X. s. r. o. byly také odběrateli části dovezeného minerálního oleje, a společnost PETRUOIL s. r. o. jej

zčásti prodávala na svých čerpacích stanicích jako motorovou naftu, obžalovaný M. T. řídil společnost TM-komodity s. r. o., která byla jedním z odběratelů dovezeného minerálního oleje, jehož objednávky obžalovaný prováděl a zajišťoval platby formou bezhotovostních převodů finančních prostředků, dále řídil provoz skladu v Bylanech u Mostu a distribuci minerálního oleje jako motorové nafty, a V. Š. zajišťoval prostřednictvím svých kontaktů odběry minerálního oleje od společnosti A NAFTA Produktion GmbH, přebíral platby v hotovosti a zajišťoval předávání údajů o množství stočeného minerálního oleje, a všichni takto jednali s vědomím, že dovezený minerální olej je v České republice distribuován jako motorová nafta, aniž by byly vůči státu přiznány a odvedeny spotřební daň a daň z přidané hodnoty, přičemž obžalovaný P. B. byl účasten 41 dovozů a obžalovaný M. T. 28 dovozů. Uvedeným jednáním obžalovaný P. B. tak zkrátil spotřební daň o celkovou částku ve výši nejméně 15 769 206,75 Kč, a daň z přidané hodnoty o celkovou částku nejméně 6 493 028,16 Kč, a obžalovaný M. T. společně s ostatními uvedenými osobami zkrátil spotřební daň o celkovou částku ve výši nejméně 12 080 028,20 Kč a daň z přidané hodnoty o celkovou částku ve výši nejméně 4 791 917,08 Kč, vše ke škodě České republiky, zastoupené místně příslušným Celním úřadem a Finančním úřadem.

II. obžalovaní V. S., K. L. a M. T. a obžalovaný M. R. spolu s P. D., nar. ...1970 v Teplicích, jehož trestní stíhání je vedeno samostatně nejméně v době od 23. 2. 2012 do 19. 6. 2012 v úmyslu zkrátit spotřební daň a daň z přidané hodnoty, dováželi z Rakouska do České republiky minerální olej, formálně označený kódem nomenklatury 2710 19 99, který však měl shodné nebo téměř shodné parametry jako motorová nafta, a tento minerální olej po té uváděli a tuzemský trh s pohonnými hmotami jako motorovou naftu, čímž se stal předmětem spotřební daně ve smyslu § 45 odst. 3 písm. d), odst. 4 zák. č. 3538/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, přičemž minerální olej formálně odebírali od společnosti A Nafta Produktion GmbH, se sídlem Steinabrückelstrasse 50, Wöllersdorf, Rakousko, prostřednictvím společností Asepo s. r. o., IČ: 45803846, Mánesova 1613/34, Praha 2, dále Dubster Invest s. r. o., IČ: 24202622, se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1, a Pinacle s. r. o., IČ: 24699993, se sídlem Doudlebská 1046/8, Praha 4, fakticky ovládanými obžalovaným V. S. a P. D., a do České republiky byl dovážen cisternami společnosti PETRUOIL s. r. o., IČ: 64053059, se sídlem Tolstého 451, Teplice, fakticky ovládané P. D., a dále společností NORDTRANS s. r. o., IČ: 25445581, se sídlem Nezvalova 508, Novosedlice, okres Teplice, a v několika případech také společností 2K Group s. r. o., IČ: 28751086, se sídlem Dobroměřice 470, okres Louny, přičemž minerální olej byl dovážen jednak do areálu Báňských staveb Most – FORTUNA Komořany v ul. Třebušická v Komořanech u Mostu, patřícího společnosti Kongresové centrum ILF a. s., jehož část měla pronajatou společností PETRUOIL s. r. o., jednak do areálu patřícího společnosti TRANS EXPERT s. r. o., IČ: 27310647, v Želénkách okres Teplice, jehož část měla rovněž pronajatou společností PETRUOIL s. r. o., nebo byl jako motorová nafta přímo distribuován na čerpací stanice, zejména na čerpací stanici společnosti K Oil křeček s. r. o. v ul. Nádražní 2155 v Sokolově, když z uvedených areálů v Komořanech u Mostu a Želénkách byl minerální olej již jako motorová nafta buď rozvážen na čerpací stanice, zejména čerpací stanici společnosti K Oil křeček s. r. o. v Sokolově, nebo byl dodán jako motorová nafta společností PARADAIS Plus s. r. o., IČ: 28707362, Solimaper s. r. o., IČ: 28330672, AGRON group s. r. o., IČ: 24830861, Wágnerová s. r. o., IČ: 47252081, a Go Bohemia s. r. o., IČ: 24842125, tedy do volného daňového oběhu v České republice byl dovezený minerální olej jako motorová nafta uváděn prostřednictvím společnosti Ranvej s. r. o., IČ: 27939979, fakticky ovládanou obžalovanými, se sídlem Limuzská 2110/8, Praha 10 – Strašnice, která však tento minerální olej účelově vykazovala jako motorovou naftu pocházející od společnosti ČEPRO, s níž však ve skutečnosti nikdy neobchodovala, a na základě účelově vystavených účetních dokladů minerální olej prodávala jako motorovou naftu společností K Oil křeček s. r. o., PARADAIS Plus s. r. o., Solimaper, s. r. o., AGRON group s. r. o., Wágnerová s. r. o. a GO Bohemia s. r. o., čímž

společnosti Ranvej s. r. o. podle § 45 odst. 4 zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, vznikla povinnost přiznat a odvést příslušnému celnímu úřadu spotřební daň, neboť minerální olej dovezla a prodala k pohonu motorů, avšak této povinnosti nedostála, stejně jako nesplnila povinnost přiznat a odvést příslušnému finančnímu úřadu daň z přidané hodnoty, ačkoli tak podle §§ 21, 36, 37 a 108 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, měla učinit, neboť jako první v řadě společností minerální olej pořízený z jiného členského státu Evropské unie dodala na tuzemský trh jako motorovou naftu, přičemž konkrétní podíl jednotlivých osob na uvedené trestné činnosti spočíval v tom, že obžalovaný M. T. zajišťoval prostřednictvím svých kontaktů odběry minerálního oleje od společnosti A NAFTA Produktion GmbH, přebíral platby hotovosti a podílel se na zajišťování plateb pro dodavatele, obžalovaný K. L. spolu s P. D. zajišťovali přepravu minerálního oleje cisternami PETRUOIL s. r. o. a jeho další distribuci, dohlíželi na sklad minerálního oleje a koordinovali součinnost dalšího dopravce, společnosti NORDTRANS s. r. o., obžalovaný V. S. na základě údajů dodaných obžalovaným K. L. a P. D. vyhotovoval a rozesílal účelově vytvořené účetní doklady o prodeji minerálního oleje jako motorové nafty, obžalovaný M. R. řídil provoz areálu společnosti K Oil křeček s. r. o., včetně rozhodování o množství a maximální nákupní ceně minerálního oleje odebíraného touto společností, koordinoval řidiče, kteří do areálu minerální olej dováželi, jakož i stáčení tohoto oleje, zajišťoval informace dodavatelům ohledně množství stočených litrů, zajišťoval bezhotovostní převody finančních prostředků a přijímání účelově vystavených účetních dokladů o obchodech s minerálním olejem, a všichni přitom jednali s vědomím, že dovezený minerální olej je v České republice distribuován jako motorová nafta, aniž by byly řádně přiznány a odvedeny odpovídající daně – spotřební daň a daň z přidané hodnoty, přičemž obžalovaní K. L., V. S. a M. T. z toho byli účastní 56 dovozů a obžalovaný M. R. z toho byl účasten 44 dovozů. Popsaným jednáním tak obžalovaní V. S., K. L. a M. T., spolu s P. D., společně zkrátili spotřební daň o celkovou částku ve výši nejméně 12 218 326,70 Kč a daň z přidané hodnoty o celkovou částku ve výši nejméně 8 840 802,97 Kč, obžalovaný M. R. zkrátil spotřební daň o celkovou částku ve výši nejméně 8 621 492,20 Kč a daň z přidané hodnoty o celkovou částku ve výši nejméně 7 023 773,96 Kč.

III. obžalovaný P. O. spolu s P. D., nar. ... v Teplicích, jehož trestní stíhání je vedeno samostatně, R. S., nar. ... v Mostě, zemř. dne 16. 11. 2020, a V. Š., nar. ... Plzni, zemř. dne 9. 10. 2020, nejméně v době od 3. 8. 2011 do 2. 5. 2012 v úmyslu zkrátit spotřební daň a daň z přidané hodnoty dováželi z Polska do České republiky minerální olej, formálně označený kódem nomenklatury 2710 19 91, který však měl shodné nebo téměř shodné parametry jako motorová nafta, a tento minerální olej poté uváděli na tuzemský trh s pohonnými hmotami jako motorovou naftu, čímž se stal předmětem spotřební daně ve smyslu § 45 odst. 3 písm. d), odst. 4 zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, přičemž minerální olej formálně odebírali od společnosti SK Profit Company s. r. o., IČ: 46089276, se sídlem Slnečná 19, Senkvice, Slovensko, prostřednictvím společnosti LAROSE PLUS s. r. o., IČ: 24822027, se sídlem Ukrajinská 728/2, Praha 10, fakticky ovládané obžalovaným P. O. a R. S., přičemž společnost SK Profit Company s. r. o. tento minerální olej odebírala od společnosti Bioeco Trading Sp. komandytowa, Stalowa 17, Chorzów, Polsko, a dále od společnosti NILREB s. r. o., IČ: 28971051, se sídlem Dlouhá 730/35, Praha 1 – Staré Město, jejímž dodavatelem byla rovněž společnost Bioeco Trading Sp. komandytowa se sídlem v Polsku, když doprava minerálního oleje do České republiky byla zajišťována cisternami společností TRANS BIOECO TRADING SP. Z.O.S.K. se sídlem v Polsku, jednak do skladových prostor v areálu bývalé Benziny, užívaných společností NILREB s. r. o. v Červených Pečkách, okres Kolín, a následně zejména cisternami Tomáše Materny, IČ: 69015104, se sídlem podnikání Český Brod, Kounická 1199, a dále v několika případech cisternami společnosti PETRUOIL s. r. o., IČ: 64053059, se sídlem Teplice, Tolstého 451, fakticky ovládané P. D., a nejméně jednom případě cisternami společnosti NORDTRANS s. r. o., IČ: 25445581, se sídlem Novosedlice, Nezvalova 508, okres Most, do areálu

patřícího společnosti DUALCAR s. r. o. v obci Líšnice, okres Most, který měl pronajatý R. S. na základě ústí dohody, anebo do areálu Nejedlý II, č. p. 11 v obci Dolní Jiřetín, okres Most, majitele Ladislav Kubrichta, který měla pronajatý společnost RETUMBO s.r.o., IČ: 29110068, se sídlem Skrétova 8, Plzeň, a kde byl minerální olej stočen do nadzemních nádrží, a následně byl z areálů v Líšnici u Mostu a v Dolním Jiřetíně, okres Most již jako motorová nafta dodáván společností SEKDIESEL s. r. o., IČ: 24668133, Romanu Vaňkátovi, IČ: 64019241, společností GSX s. r. o., IČ: 28993128, PARADAIS Plus s. r. o., IČ: 28707362, FIGHT ACADEMY CZECH s. r. o., IČ: 1827377224, AGRON group s. r. o., IČ: 24830861, PETRUOIL s. r. o., IČ: 64053059, Solimaper s. r. o., IČ: 27330672, K Oli křeček s. r. o., IČ: 26373874, a do volného daňového oběhu byl České republice dovezený minerální olej jako motorová nafta uváděn prostřednictvím společností GSX s. r. o., IČ: 28993128 a PETRUOIL s. r. o., IČ: 64053059, obě společnosti se sídlem Tolstého 451, Teplice, fakticky ovládaných P. D., a dále prostřednictvím společností VASOIL s. r. o., IČ: 25047167, se sídlem Obránců míru 2629/5, Most, SEVA GROUP s. r. o., IČ: 27252825, se sídlem Koněvova 2660/141, Praha 3, a RETUMBO s. r. o., IČ: 29110068, se sídlem Skrétova 8, Plzeň, fakticky ovládaných obžalovaným P. O. a R. S., které minerální olej účelově vykazovaly jako motorovou naftu pocházející od společností ČESKÁ RAFINÉRSKÁ a. s., ČEPRO a. s., G7 a. s. a CONCORDIE s. r. o., přestože s těmito společnostmi ve skutečnosti nikdy neobchodovaly, a na základě účelově vystavených účetních a daňových dokladů minerální olej prodávaly jako motorovou naftu společností SEK DIESEL s. r. o., FIGHT ACADEMY CZECH s. r. o., AGRON group s. r. o., PETRUOIL s. r. o., PARADAIS Plus s. r. o., Slimaper s. r. o., K Oil křeček s. r. o., a dále Romanu Vaňkátovi - OSVČ, přičemž společností VASOIL s. r. o., GSX s. r. o., SEVA GROUP s. r. o., RETUMBO s. r. o. a PETRUOIL s. r. o. tímto podle § 45 odst. 4 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, vznikla povinnost přiznat a odvést příslušnému celnímu úřadu spotřební daň, a současně i v souladu s ust. §§ 21, 36, 37 a 108 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty přiznat a odvést příslušnému finančnímu úřadu daň z přidané hodnoty, neboť tyto společnosti jako první minerální olej pořízený z jiného členského státu Evropské unie dodaly na tuzemský trh jako motorovou naftu, a těmto zákonným povinnostem uvedené společnosti nedostály, když konkrétní podíl jednotlivých osob na uvedené trestné činnosti spočíval v tom, že obžalovaný P. O. spolu s P. D., R. S. a V. Š., zajišťovali přepravu minerálního oleje cisternami společnosti PETRUOIL s. r. o. a jeho další distribuci, kontrolovali a zajišťovali doplňování skladu minerálního oleje a koordinovali dopravu s dopravcem – společností NORDTRANS s. r. o., obžalovaný nar. P. O. spolu s P. D. dále vyhotovovali, rozesílali nebo předávali účelově vytvořené účetní a daňové doklady, na jejichž základě byl minerální olej prodáván jako motorová nafta, po stočení minerálního oleje telefonicky informovali V. Š. o množství stočených litrů oleje a zajišťovali bezhotovostní převody finančních prostředků, V. Š. přijímal účelově vytvořené účetní doklady, které následně předával odběratelům a zajišťoval platby od odběratelů, a R. S. rovněž prostřednictvím svých kontaktů zajišťoval odběry minerálního oleje od společnosti SK Profit Company s. r. o., podílel se na zajišťování plateb dodavateli a na stáčení minerálního oleje, a všichni takto jednali s vědomím, že dovezený minerální olej je v České republice distribuován jako motorová nafta, aniž by byla přiznána a odvedena odpovídající spotřební daň a daň z přidané hodnoty, přičemž obžalovaný P. O. byl v daném období účasten 24 dovozů. Uvedeným jednáním obžalovaný P. O. spolu s dalšími osobami zkrátí spotřební daň o celkovou částku ve výši nejméně 13 961 162,65 Kč a daň z přidané hodnoty o celkovou částku ve výši nejméně 6 780 339,07 Kč.

IV.-X. jednáním, za které již byli odsouzeni rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 3. 2018, č. j. 50 T 11/2013-17609 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 2. 2020, č. j. 3 To 16/2019-18016 a rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2021, č. j. 7 Tdo 717/2021-18512 se obžalovaný M. T. a P. B. společně dopustili nejméně v období od 29. 10. do 26. 11. 2010, od 1. 12. 2010 do 14. 1. 2011, od 17. 1. do 30. 3.

2011, obžalovaný P. B. samostatně v období od 2. 3. do 15. 6. 2011 a obžalovaný M. T. samostatně v období od 13. 6. do 29. 7. 2011, od 2. 9. do 15. 10. 2011, a od 14. 3. do 21. 6. 2012, přičemž obžalovaný M. T. se podílel spácháním skutků pod body IV., V., VI., VIII., IX. a X napadaného rozsudku na zkrácení spotřební daně nejméně ve výši 35 693 369 Kč a na zkrácení daně z přidané hodnoty nejméně ve výši 16 446 049 Kč a obžalovaný P. B. spácháním skutků pod body IV., V., VI. a VII. napadaného rozsudku na zkrácení spotřební daně nejméně ve výši 22 768 172 Kč a na zkrácení daně z přidané hodnoty nejméně ve výši 10 106 663 Kč.

11. Všemi výše popsánymi skutky byla zkrácena spotřební daň a daň z přidané hodnoty ke škodě České republiky, zastoupené příslušným celními a finančními úřady, přičemž obžalovaný M. T. se podílel na zkrácení spotřební daně nejméně ve výši 47 773 397,20 Kč a na zkrácení daně z přidané hodnoty nejméně ve výši 21 237 966,08 Kč, obžalovaný P. B. se podílel na zkrácení spotřební daně nejméně ve výši 38 537 378,75 Kč a na zkrácení daně z přidané hodnoty nejméně ve výši 16 599 754,15 Kč, obžalovaný M. R. se podílel na zkrácení spotřební daně nejméně ve výši 8 621 492,25 Kč a na zkrácení daně z přidané hodnoty nejméně ve výši 7 023 773,96 Kč, obžalovaní K. L., V. S. a M. T. se podíleli na zkrácení spotřební daně nejméně ve výši 12 218 326,70 Kč a na zkrácení daně z přidané hodnoty nejméně ve výši 8 840 802,97 Kč a obžalovaný P. O. se podílel na zkrácení spotřební daně nejméně ve výši 13 961 162,65 Kč a na zkrácení daně z přidané hodnoty nejméně ve výši 6 780 339,07 Kč.
12. Proti výroku o trestu rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný M. T. a státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze v neprospěch všech obžalovaných.
13. Obžalovaný M. T., odvoláním odůvodněným prostřednictvím obhájce, označuje jemu uložený trest odnětí svobody v trvání dvou let, zkušební dobu odložení výkonu trestu svobody v trvání čtyř let a peněžitý trest v celkové výši 600 000 Kč za nepřiměřeně přísný. Takový trest podle něho neodpovídá hlediskům rozhodným pro ukládání trestu, a to zejména povaze a závažnosti trestného činu s ohledem na dobu jeho spáchání a dále jeho osobním a majetkovým poměrům. Soudu I. stupně vytýká, že v rámci odůvodnění peněžitého trestu se blíže nezabýval jeho osobními a majetkovými poměry, když přitom v rámci výsledku ze dne 29. 9. 2021 uvedl, že se nachází od února roku 2021 v pracovní neschopnosti. Jeho měsíční příjem činí částku 25 000 Kč a na svého nezletilého syna měsíčně platí výživné ve výši 8 000 Kč. Nevlastní nemovitý majetek ani automobil. Má úspory ve výši 50 000 Kč. Udělení peněžitého trestu ve výši 600 000 Kč by pro něj tedy bylo likvidační. To, že ve své závěrečné řeči uvedl, že je ochoten zaplatit případně uložený trest ve vyšší míře, na tom nic nemění. Uložený peněžitý trest nereflektuje jeho současné osobní a majetkové poměry. Přitom pokazuje na zřejmý nepoměr udělených peněžitých trestů u obžalovaných K. L. a V. S., kteří se na trestné činnosti měli podílet ve stejný míře jako on, avšak K. L. byl uložen peněžitý trest ve výši 400 000 Kč a V. S. peněžitý trest ve výši 300 000 Kč. Soudu I. stupně dále vytýká, že se při uložení trestu odnětí svobody v trvání 2 let se zkušební dobou podmíněného odložení v trvání 4 let dostatečně nezaobíral tím, že společenská škodlivost ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku je v důsledku uplynutí doby deseti let od dokonání trestné činnosti oslabena a s přihlédnutím k prohlášení viny je takto uložený trest nepřiměřeně přísný. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby byl odvolací soud dle § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. napadený rozsudek v celém výroku o trestu zrušil a aby ve věci podle § 259 odst. 3 tr. ř. sám po zohlednění jeho osobních a majetkových poměrů, prohlášení viny a uplynutí doby deseti let od dokonání trestné činnosti, rozhodl znovu.
14. Proti rozsudku podala v zákonné lhůtě v neprospěch všech obžalovaných odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze, kterým napadla pouze výroky o uložených trestech, které považuje u všech za nepřiměřeně mírné.

15. Podle jejího názoru tresty uložené obžalovaným dostatečně nepostihují nebezpečnost a závažnost jejich jednání, které bylo konáno v rámci organizované skupiny osob a zároveň nereflktují způsobený následek v podobě mnohamilionového zkrácení spotřební daně a daně z přidané hodnoty, který v případě obžalovaných R. činil 15,6 mil. Kč, O. 20,7 mil. Kč, L., S. a T. 21 mil. Kč, B. 55 mil. Kč a T. 69 mil. Kč.
16. Namítá, že při ukládání trestů soud přecenil obžalovanými učiněné prohlášení viny v průběhu hlavního líčení, což představovalo jedinou jejich součinnost, neboť využili svého práva a nevypovídali i délku doby, která od spáchání trestné činnosti uplynula, která byla ovlivněna i pandemií COVID 19. Pokud však nalézací soud dospěl k závěru, že šlo o dobu nepřiměřenou, měl tuto okolnost posoudit jako „okolnost případu“ podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku a nikoliv podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, které to neumožňuje (viz. 7 Tdo 303/2012).
17. Akcentuje organizovanost trestné činnosti, výši způsobené škody a poukazuje na to, že nepodmíněné tresty odnětí svobody byly uloženy pouze obžalovaným B. a T., přičemž jejich navýšení o 6 měsíců pokládá za nedostatečné. Podmíněné tresty odnětí svobody uložené ostatním obžalovaným spolu s peněžitými tresty, pokládá rovněž za nedostatečné, když aktuální majetkové poměry obžalovaných nebyly zkoumány a soud vycházel pouze z jejich prohlášení před soudem. Za nedostatečné pokládá i zhodnocení další trestné činnosti, které se dopustili v průběhu trestního stíhání obžalovaní M. T. a P. O..
18. Pokud jde o obžalované T. a B., měly by jim být buďto navýšeny uložené tresty odnětí svobody, nebo vedle nich uloženy další tresty. U ostatních obžalovaných, kterým byly uloženy podmíněné tresty odnětí svobody, má za to, že by měly být zvýšeny peněžitě tresty na cca 10% jimi způsobené škody a pokud pro takové zvýšení nebudou shledány podmínky, aby jim byly uloženy tresty odnětí svobody sice pod dolní hranici zákonné trestní sazby, ale jako nepodmíněné. V této souvislosti poukazuje na okolnosti případu a osobní poměry obžalovaných, kteří sice v řízení před soudem prohlásili vinu, avšak k trestné činnosti nevypovídali a neprojeví tak žádnou formu sebereflexe.
19. Protože však aktuální majetkové poměry obžalovaných zmíněné v napadeném rozsudku vycházejí zejména z jejich prohlášení a nebyly osvědčeny aktuálním doplněním šetření k jejich osobám, mělo by být takové doplnění dokazování provedeno vzhledem k rozsahu v rámci řízení před soudem I. stupně.
20. Závěrem proto navrhl, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. c), e) tr. ř. napadený rozsudek ve výroku o trestu ve vztahu ke všem obžalovaným zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. ř. věc vrátil k doplnění dokazování ohledně majetkových poměrů obžalovaných a k novému rozhodnutí soudu I. stupně.
21. Vrchní soud v Praze z podnětu obou podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost oddělitelných napadených výroků o uložení trestech rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, když výroky o vině v důsledku přijatého prohlášení viny obžalovanými (§ 206c odst. 7 tr. ř.) ani nemohly být napadeny a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné, zejména pokud státní zástupkyně namítla, že nebylo provedeno dostatečné dokazování ohledně aktuálních osobních a majetkových poměrů všech obžalovaných.
22. Odvolací soud proto nejprve při veřejném zasedání doplnil dokazování ohledně osobních a majetkových poměrů obžalovaných důkazy, které opatřila jednak státní zástupkyně a jednak je opatřil sám. Jedná se o výpisy z obchodního rejstříku k angažovanosti obžalovaných, zprávy

bankovních ústavů Fio banka, UniCredit bank, Stavební spořitelny ČS, České spořitelny, Air banky, mBanky, Komerční banky, a Raiffeisenbank, ve kterých mají obžalovaní účty, opisy rejstříku trestů, výsledkem obžalovaných, čtením jejich výpovědí z hlavního líčení podle § 207 odst. 2 tr. ř., lékařskými zprávami týkajícími se obžalovaného M. T. a přílohovými spisy o předchozích odsouzeních obžalovaných O. a T.

23. Na podkladě takto doplněného dokazování dospěl Vrchní soud k závěru, že odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch obžalovaných M. T. a P. B. není důvodné. Oba tito obžalovaní v současné době vykonávají trest odnětí svobody, který jim byl uložen ve shodné výši 6,5 roku rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 3. 2018, sp. zn. 50 T 11/2013 ve spojení s výše citovanými rozsudky Vrchního soudu v Praze a Nejvyššího soudu, ke kterému je nyní ukládán společný trest. Obžalovaný M. T. vykonal i uložený peněžitý trest ve výši 1 mil. Kč a realizován byl i trest propadnutí náhradní hodnoty – věci výše uvedených. Jak správně konstatoval soud I. stupně, v současné době obžalovaný T. nevlastní žádný majetek, je na něho vedena exekuce pro částku 1 242 355 Kč, má dluh u Stavební spořitelny ČS ve výši 33 577 Kč a Okresním soudem v Chomutově mu bylo uloženo platit výživné na dvě nezletilé děti ve věku 10 a 11 let. K žádné změně nedošlo v tomto směru ani u obžalovaného P. B.. Ani ten nevlastní žádný majetek a je na něho vedena řada exekucí, jak správně zjistil Krajský soud. Navíc byl rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 5. 11. 2021, sp. zn. 52 T 101/2021 odsouzen za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 11 měsíců, který mu zbývá vykonat. Ten mu byl uložen právě za nenastoupení trestu odnětí svobody uloženého mu rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 3. 2018, sp. zn. 50 T 11/2013 ve spojení s výše citovanými rozsudky Vrchního soudu v Praze a Nejvyššího soudu.
24. Jestliže za tohoto stavu soud I. stupně zohlednil prohlášení viny obžalovaných (§ 206c tr. ř.), ke kterému došlo ještě před počátkem dokazování v hlavním líčení a přineslo tak zákonem předpokládaný efekt v podobě zkrácení a zjednodušení hlavního líčení, jakož i nepřiměřenou délku doby celého trestního stíhání, na kterou poukázal již v rozsudku ze dne 27. 2. 2020, sp. zn. 3 To 16/2019 Vrchní soud v Praze, nelze než s jeho úvahami souhlasit. Byť došlo u obou obžalovaných k nezanedbatelnému navýšení rozsahu trestné činnosti, jakož i způsobené škody, za kterou byli odsouzeni, u obžalovaného T. o téměř 17 mil. Kč a u obžalovaného B. o 22 mil. Kč, tresty uložené oběma jako společné podle § 45 odst. 1 tr. zákoníku, u obžalovaného B. zároveň jako souhrnný podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, za veškerou pokračující a sbíhající se trestnou činnost podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku shodně při polovině zákonné trestní sazby (5-10 let), navýšené oproti předcházejícím trestům o 6 měsíců odnětí svobody při zopakování peněžitého trestu obžalovanému T., trestu propadnutí náhradní hodnoty oběma obžalovaným a trestu zákazu činnosti obžalovanému B., považuje Vrchní soud v Praze za odpovídající všem kritériím uvedeným v § 37 - § 39 tr. zákoníku a způsobilé dosáhnout jimi účelu trestu, tj. generální a individuální prevence a represe. V ostatních podrobnostech proto odkazuje odvolací soud z důvodu stručnosti na odůvodnění této části napadeného rozsudku.
25. U obžalovaných M. R., K. L., V. S., M. T. a P. O. se odvolací soud ztotožnil se závěrem Krajského soudu o opodstatněnosti užití mimořádného zmírňovacího ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Byť Krajský soud v tomto směru odůvodnění jeho použití nikterak obsáhle nerozvádí, je zřejmé, že důvodem tohoto postupu nebyla kompenzace nepřiměřené délky trvání trestního řízení, které by vyžadovalo použití ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, jak uvádí odvolatelka, ale prohlášení viny obžalovanými (§ 206c tr. ř.), která Krajský soud přijal, a která byla učiněna na počátku hlavního líčení před zahájením dokazování, čímž zcela naplnila účel tohoto institutu, jak bylo uvedeno výše. Samotná délka trestního řízení v této věci (9 let od vyloučení těchto dílčích skutků ze společného řízení), by nepochybně byla podle § 39 odst. 3 tr. ř. důvodem

pro uložení trestů odnětí svobody obžalovaným na samé spodní hranici zákonné trestní sazby (5-10 let), nikoliv však důvodem pro mimořádné snížení pod tuto hranici ve smyslu ustanovení § 58 odst. 1 tr. ř.. Postup Krajského soudu se proto nijak neodchýlil od judikatury Nejvyššího soudu, kterou odvolatelka cituje.

26. Ztotožnit se však odvolací soud nemohl s úvahami Krajského soudu, jestliže všem těmto obžalovaným uložil paušálně podmíněné tresty odnětí svobody spolu s peněžitými tresty, ač pro takový postup nebyly u všech z nich splněny zákonné podmínky. Takový postup zcela ignoruje individualizaci trestu a je v rozporu se zásadami uvedenými v § 37 - § 39 tr. zákoníku, upravujícími druhy trestních sankcí a obecné zásady pro ukládání trestů. V tomto směru je proto odvolání státní zástupkyně důvodné.
27. Pokud jde o obžalovaného M. R. a V. S., oba dosud nebyli trestáni a k jejich osobám nebyly zjištěny žádné negativní poznatky. Obžalovaný M. R. provozuje jako jediný společník a jednatel od roku 2015 společnost Petrocargo Trade s.r.o., zabývající se silniční dopravou, na jejímž účtu se nachází cca 400 000 Kč. Má dvě děti ve věku 10 a 19 let, příjem 50 000 Kč měsíčně, rodinný dům v hodnotě cca 4 mil. Kč, jak sám uvedl a úspory společně s manželkou ve výši cca 100 000 Kč. Obdobně bezúhonný je i obžalovaný V. S., který je svobodný, bezdětný, pracuje v přepravní společnosti Stebal jako vedoucí projektu manažerů s platem cca 40 000 Kč, přičemž jak sám při veřejném zasedání odvolacího soudu vypověděl, jeho platové podmínky by se s přechodem na vyšší funkci mohly ještě zlepšit. V případě uložení vyššího peněžitého trestu do částky 500 000 Kč, kterou označil za reálnou, požádal o umožnění měsíčních splátek.
28. Závěry Krajského soudu ohledně uložení trestu odnětí svobody ve výši ještě nespojené s jeho přímým výkonem za současného uložení peněžitého trestu oběma těmto obžalovaným považuje odvolací soud za správné. U obou se jedná o mimořádné vybočení z jinak řádného způsobu života, od spáchání trestné činnosti uplynulo deset let a nadále vedou řádný život. Při výši způsobené škody u obžalovaného R. téměř 16 mil. Kč a u obžalovaného S. 21 mil. Kč však není podle názoru odvolacího soudu prostor pro jeho diferenciaci. Oběma měl proto být uložen maximální trest odnětí svobody, jehož výkon lze ještě podmíněně odložit (3 roky), na maximální zkušební dobu (5 let). To Krajský soud učinil pouze u obžalovaného S., zatímco obžalovanému R. uložil trest odnětí svobody o jeden rok nižší, který státní zástupkyně oprávněně považuje za nepřiměřeně mírný, včetně zkušební doby v trvání čtyř let.
29. Stejně tak Krajský soud při ukládání peněžitých trestů těmto obžalovaným nevěnoval dostatečnou pozornost jak povaze a závažnosti spáchaného činu, kterou vyjadřuje počet stanovených denních sazeb v rámci zákonného rozmezí 20 – 730 (§ 68 tr. zákoníku), tak jejich majetkovým poměrům, jestliže oběma uložil pouze 100 denních sazeb a stanovil vyšší denní sazby na 3 000 Kč. Tak, aby peněžitý trest splnil svůj účel a měl na obžalované, vedle pohružky představující podmíněně odložený trest odnětí svobody, bezprostřední dopad, měl být oběma uložen peněžitý trest výrazně vyšší. Nikoli však ve výměře navrhované státní zástupkyní cca 1,5 mil. Kč obžalovanému R. a 2 mil. Kč obžalovanému S. Takové tresty jsou s ohledem na majetkové poměry obžalovaných zjevně nedobytné a jejich dopad na ně by byl spíše demotivující, než aby je motivoval vést nadále řádný život.
30. Zásadně jiná je situace u obžalovaných K. L., M. T. a P. O.. Ani jednoho z nich nelze označit za bezúhonnou osobu, byť se na obžalovaného M. T. a K. L. hledí jako by nebyli odsouzeni. Obžalovaný K. L. má v opisu rejstříku trestů zaznamenány tři odsouzení za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, poslední z 3. 6. 2019. Obžalovaný M. T. byl odsouzen 6. 11. 2018 Obvodním soudem pro Prahu 4 za přečin podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, kterého se dopustil v roce

2011. Obžalovaný P. O. se pak dokonce v době, kdy byl již trestně stíhán pro nynější trestnou činnost, dopustil obdobného jednání v roce 2017, kdy zkrácením vlastní daňové povinnosti způsobil České republice škodu ve výši 856 606 Kč a pokusil se vylákat nadměrný odpočet DPH v částce 48 494 Kč a byl za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. ř. odsouzen Okresním soudem v Mostě k trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu rovněž dvou let. Obžalovaný M. T. opakovaně zmařil hlavní líčení v této trestní věci a poté, co bylo zjištěno, že jeho zdravotní stav při pracovní neschopnosti mu v účasti u hlavního líčení nebrání, musel na něho být vydán příkaz k zatčení, který byl 3. 8. 2021 realizován. Již samotná tato zjištění, kterým Krajský soud nepřikládal patřičnou pozornost, možnost uložení podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, zejména obžalovaných O. a L., v zásadě vylučují.

31. K těmto skutečnostem navíc přistupuje fakt, že u žádného z těchto obžalovaných nejsou splněny majetkové předpoklady pro uložení peněžitého trestu. Obžalovaný M. T. je zcela nemajetný, byly na něho vedeny tři exekuce na celkovou částku více než 3 200 000 Kč, z toho v roce 2021 pro dlužné výživné na syna ve výši 188 139 Kč. Z jeho měsíčního příjmu 25 000 Kč, který však, jak vypověděl v hlavním líčení, z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti nepobírá, platí 8 000 Kč výživné. Právě jeho nemajetnost je také důvodem jím podaného odvolání. Obžalovaný K. L. je od roku 2017 v insolvenční pro dluhy cca 2 mil. Kč. Probíhá jeho oddlužení, při kterém by měl uhradit 30% z dlužné částky, což jak sám uvedl při veřejném zasedání odvolacího soudu, zatím neplní a počítá s pomocí rodiny. Pobírá mzdu 20 000 Kč od společnosti LKPS-Servis s.r.o., ve které je zároveň jediným společníkem a statutárním zástupcem, ze které je mu strhávána částka 5 000 Kč měsíčně na oddlužení a 2 000 Kč na výživné pro syna. Zbývá mu, jak sám uvedl při veřejném zasedání odvolacího soudu, zanedbatelné minimum. Obžalovaný P. O. je rovněž nemajetný, vyučený kuchař, který má dvě vlastní děti, z nichž na jedno platí výživné 5 000 Kč. O další dvě děti, jak uvedl v hlavním líčení a doložil prohlášením matek, pečuje. Zatímco při hlavním líčení uváděl měsíční příjem cca 40 000 Kč, odvolacímu soudu, jehož jednání se neúčastnil, zaslal prostřednictvím své obhájkyne nejasnou a neorazítkovanou pracovní smlouvu, podle které od 1. 3. 2022 nastoupil v zaměstnání u společnosti BOGJA s. r. o. v Praze jako hlavní manažer firmy s platem 51 000 Kč. Jeho tři účty u Air Bank a Fio Bank vykazují nulové úspory. Navíc má uloženu povinnost zaplatit na náhradu škody částku téměř 4 mil. Kč.
32. Za této situace neměl Krajský soud o ukládání peněžitých trestů těmto obžalovaným vůbec uvažovat, neboť jsou zjevně nedobytné a s ohledem na rozsah a závažnost trestné činnosti, jimi způsobenou škodu na straně jedné, prohlášení viny a délku doby, která od spáchání činu uplynula, jím měl uložit podle zásad uvedených v § 37 - § 39 odst. 1 tr. zákoníku všem podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku mimořádně snížené tresty odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby (5 let), se zařazením do věznice s ostrahou. Vzhledem k osobám obžalovaných, rozsahu a závažnosti trestné činnosti a nemožnosti uložení citelného peněžitého trestu, nelze podle názoru odvolacího soudu dosáhnout účelu trestu pouze uložení podmíněně odložených trestů odnětí svobody. V rámci ukládání trestů měl Krajský soud rovněž zohlednit skutečnost, že se obžalovaný P. O. dopustil v průběhu trestního stíhání další závažné trestné činnosti obdobného charakteru a uložit mu trest přísnější, než ostatním dvěma spoluobžalovaným.
33. Ze všech shora uvedených důvodů proto Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání státní zástupkyně podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek ohledně obžalovaných M. R., K. L., V. S., M. T. a P. O. v celém výroku o trestu zrušil a poté, co doplnil a částečně zopakoval dokazování k jejich osobním a majetkovým poměrům, podle § 259 odst. 3 tr. ř. sám o trestech uložených obžalovaným rozhodl. To znamená, že při shodných úvahách shora uvedených, napravil pochybení Krajského soudu a uložil obžalovanému M. R. a V. S. podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku

za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku shodné tresty odnětí svobody pod dolní hranicí zákonné trestní sazby v trvání tří let, jejich výkon jim podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na maximální zkušební dobu pěti let. Současně uložil podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku oběma obžalovaným peněžitě tresty, obžalovanému R. ve výši 240 denních sazeb jejíž výši stanovil na 2 500 Kč a obžalovanému S. 300 denních sazeb při výši denní sazby 2 000 Kč. Rozdílným počtem denních sazeb peněžitěho trestu tak odvolací soud zohlednil vyšší škodlivost jednání obžalovaného S., spočívající ve vyšší způsobené škodě, oproti obžalovanému R. (o 5 mil. Kč). Při stanovení výše denní sazby pak vzal v úvahu majetkové poměry obžalovaných. Zároveň Vrchní soud vyhověl žádosti obžalovaného S. a podle § 68 odst. 5 věty druhé tr. zákoníku mu povolil peněžitý trest zaplatit v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 15 000 Kč.

34. I obžalovaným K. L. a M. T. uložil odvolací soud podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku mimořádně snížené tresty odnětí svobody ve výměře pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, pro jejichž výkon oba zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Obžalovanému P. O., kterému je trest ukládán zároveň jako souhrnný podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, jak správně učinil již Krajský soud, uložil Vrchní soud za veškerou sbíhající se trestnou činnost podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody také pod dolní hranicí zákonné trestní sazby, avšak o 6 měsíců vyšší, než oběma předchozím obžalovaným, pro jehož výkon ho zařadil v souladu se zákonem také do věznice s ostrahou. Současně podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 6. 11. 2019, sp. zn. 4 T 1/2019, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Peněžitě tresty pro jejich nedobytnost, jak bylo uvedeno výše, žádnému z těchto obžalovaných neuložil.
35. Takto uložené tresty považuje odvolací soud za způsobilé, aby jimi bylo dosaženo účelu trestu, tj. generální a individuální prevence, ale i represe. Pokud jde o obžalované M. R. a V. S., v jejich případě s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti preferoval odvolací soud zejména výchovnou složku trestu, byť přísnější peněžitě tresty na ně budou působit zároveň i represivně.
36. Odvolání obžalovaného M. T. a státní zástupkyně podané v neprospěch obžalovaných M. T. a P. B. neshledal Vrchní soud v Praze z výše uvedených důvodů opodstatněnými, proto jim nevyhověl, resp. obžalovanému T. částečně vyhověl, celkově však rozhodl v jeho neprospěch, a proto je podle § 256 tr. ř. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení však proti němu mohou podat dovolání odsouzení a nejvyšší státní zástupce k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Nejvyšší státní zástupce je může podat ve prospěch i v neprospěch odsouzených. Odsouzení mohou podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

JUDr. Miroslav Pavrovský v. r.
předseda senátu